

Věcná



STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník IV. — Číslo 34

V Žatci dne 31. srpna 1949

Cena 3 Kčs

Zelené zlato

Radostným vzruchem práce a veselí ošily chmelnice na Žatecku a v celém chmelářském kraji. Tisíce česáků, mladých i starých, mužů, žen i dětí sjíždějí se ze všech koutů republiky, aby vymohli při lehké sice a zdravé — ale neodkladné práci a zajistili tak její úspěšný a hladký průběh.

Je potěšující skutečností, jak značně vzrostl od prvních let po revoluci zájem v širokých lidových vrstvách o akci náboru česáků, jak tato akce organizaovaná lidosprávnými orgány se úspěšně a spontánně rozvíjí, tak, že o česáče by už ani nebyla nouze. A sklizeň byla až dosud vždy „úzkým profilem“.

Žatecký chmel — naše zelené zlato — získal a rozšířil slávu tohoto československého důležitého vývozního zboží po celém světě. Dnes již někdo nepochybuje o jeho významu z národního hospodářského hlediska. Dnes se stavi otázka tak, že je třeba dosavadní stav nejen udržet, ale pokud možno rozšířit a zdokonalit pěstování chmele natolik, aby bylo možno vyhovět všem zahraničním objednávkám a vývozní možnosti stále pěšovat, nebledě na zahraniční kvantitativní konkurenco, neboť kvalita našeho chmele na konec vždy rozhodne v nás prospěch.

A zde jsme u základního úkolu, který stojí před našimi chmeláři, mezi nimiž náš krajane, volynští Češi, zaujmají nejen vyznačné, ale stejně odpovědné místo.

Býlo by chybou a neodpustitelnou lehkomyslností zdůrazňovat stále jen výhody a přednosti pěstování chmele ať s hlediska pěstitelova, s hlediska Družstva pěstitelů chmele, Camelařského výzkumného ústavu či s hlediska Cs. vývozní společnosti. Býlo by velkou chybou, kdyby se nemluvilo objektivně a bez příkras o dnešním stavu chmelnic, kulturních chmele, jak rovněž o důvodech, které tento stav zavinily a které, nebudou-li radikálně a včas učiněna všechna nutná opatření, povedou k tomu, že se budou jak roční výnosy, tak kvalita chmele nebezpečně — k velké skodě našeho národního hospodářství — stále snižovat.

Dnes vši takřka každý neodborník na Žatecku, že chmelnice — až na nepatrné výjimky — jsou přestárlé a nutně potřebují obnovit! Také šest válečných let, kdy se pěstování chmele nevěnovala žádná pozornost, zanechalo na nich zhoubné stopy. Obnova vyžaduje velmi značných investičních nákladů, které při dnešní poměrně vysoké ceně materiálu a nízké ceně — resp. malých hektarových výnosech chmele — si nemůže pěstitel vždy dovolit. A zvýšené výnosy může zaručit jen dostatek nové, slechtě-



V prvním kole souže o výrobu chmele v r. 1949, o organizované Svazem Čechů z Volyně, zvítězil mladý pěstitel, kraján Bohuslav Kadavý z Treskonic, cp. 30, okr. Žatec, příslušník čs. zahr. arm. ze SSSR, nar. 1924 ve Volkově na Volyni. Na obrázku nahore je kraján Kadavý s manželkou a malenkou, s nimiž hospodaří na 12 ha zem. usedlosti, pěstuje mimo jiné cukrovku a obdělává 160 kop chmele! Na obrázku dole je záběr na chmelnici krajana Kadavého, na níž nástupuje v pondělí 5. září brigáda SCzV, aby ji zdarma očesala.



né sádě, která rovněž dosud není v dostatečném množství k dosažení. Rovněž opatření stavebního materiálu na drátenky je spojeno se značnými potížemi. To jsou některé z hlavních důvodů, proč tak málo pěstitelů chmele plánuje v dohledné době obnovu svých chmelnic.

Za dnešního stavu většiny chmelnic se pěstování chmele naprostě nevyplácí. Obdélník 1 ha chmelnice se kalkuluje cca na 70.000 Kčs, sklizeň čini průměrně 13 lehkých centů, tedy za předpokladu, že je to nejlepší chmel, obdrží zan pěstitel nejvýše 65.000 Kčs.

Je známo, že pěstování chmele vyžáduje nejen odbornou, ale intensivní a nepřetržitou péči od jara do podzimu. Uvádíme-li, že na průměrné 13 ha hospodářství ve chmelařské oblasti připadne mnohdy mimo jiné 100–200 kop chmele a že jsou na to často jen 2–3 pracovní sily, potom zřejmě vyplývá, že při nejvyšším výpětí není fyzicky možno ukol spinut a zvládnout tak, jak by bylo třeba. A k tomu nutno podotknout, že na Zatecku a Podbořanskuj e pěstitelům chmele předepsáno rovněž pěstování značného množství cukrovky! Naprostý nedostatek pracovních sil je tedy dalším závažným činitelem, který je nutno vzít v úvahu při řešení chmelařského problému. Právem se táží zemědělci na Zatecku: bílé nebo zelené zlato? Jim by skutečně stačil jenom druh tohoto vzácného kovu, který se rodí z jejich možlů u námáhavé práce.

Býlo by neobjektivní hledat vinu za nebezpečí, hrozící pěstování chmele na Zatecku, jen v těchto výše uvedených okolnostech. Část viny nutno hledat i u pěstitelů samých. Při dobré vůli a snaze dají se mnohé těžkosti zvládnout a odstranit. Je pravda, že na Zatecku a do chmelařských oblastí nepřišli vždy sami odbornici — ale nelze proto, aby kompetentní úřední činitelé ospravedlovali stávající stav jedině touto okolností, jako se na při snažil předseda MNV v Zatci na schůzi novinářů, když vypřávěl staré, ofřené vtipy o tom, že se noví osidleni na Zatecku dotazovali u Družstva pěstitelů chmele, kolik si mají opatřit žebřík pro česáče a kolik chmele mají nechat „na semeno“. Nepodezírávám ho, že býv snad měl na mysli volyňské Čechy — ačkoliv to tak docela vypadalo — protože na Volyni ani v její bývalé polské časti ani v SSSR se na chmel se žebříky nechodilo. (Hektarové výnosy byly mnohem větší — za kvalitu ani Zatec nemůže. Stav chmelnice byl výborný.) A pokud vám (to bylo k tomu semeni), přinesli naši volyňští chmelařští odbornici z SSSR do Státní výzkumné stanice chmelařské v Zatci takové poznatky o rychlém rozmniožování chmelové sádě, jaké zde přes tisíciletou tradici v pěstování chmele byly naprostou novinkou. Ale to jen tak na okraj.

Znám ještě jeden důvod, proč mnozí pěstitelé chmele nehodlají začít s obnovou a vysazováním chmelnic, zaváděním šlechtěné sádě a náležitou kulturou. Je to důvod, který bych označil s hlediskem pěstitelova za sebevražedný a svědčí nejen o politické, ale i sociální a mravní neuvedomělosti a velké krátkozrakosti. Říkají: bude Jednotné zemědělské družstvo, tož ať si ono vezme na starost i obnovu a úpravu chmelnic.

Nadarmo se neriká, že nejzákladnější pravdy, přesto, že jsou tak samozřejmě a prostě, pochopitelně a přirozeně, musí být stále opakovány a zdůrazňovány, protože právě pro svou prostotu a zdánlivou samozřejmost jsou přehlízeny.

VÝSLEDKY

1. kola soutěže Svazu Čechů z Volyně o ozornou chmelnici

Svaz Čechů z Volyně vypsal na jaře t. r. soutěž mezi vol. krajany o ozornou chmelnici. Soutěž byla rozvržena do dvou kol. V prvním kole se bralo při bodování v úvahu: 1. řez a zavádění chmele, 2. přiorávání, 3. hnojení, 4. ochrana, 5. celkový dojem z chmelnice.

Bodování prováděla komise odborníků — našich krajanů ze Stát. výzkumné stanice chmelařské v Zatci v sestavě: 1. ing. Antipovič, 2. ing. Kučera, 3. ing. Linhart, 4. ing. Pokorný.

Nejvyšší dosažitelný počet bodů v 1. kole byl stanoven na 25. Níže uvádíme výsledky:

Vítězem 1. kola soutěže se stal Bořivoj Kadavý z Třeskonic, okr. Zatec, který dosáhl — 23 bodů.

Tato vítězná chmelnice bude očasná zdarma brigádou SČzV.

Druhé místo obsadil Josef Křížek z Oráčova, okr. Podbořany, počtem — 22 bodů.

Třetí místo se stejným počtem 22 bodů získal Václav Chudoba z Chotiněvsi, okr. Litoměřice.

Další výsledky jsou tyto:

4. místo Václav Rehák, Velká Černoc, okr. Zatec, 22 bodů,

5. místo Alexandr Dlouhý, Holečec, okr. Zatec, 22 bodů,

6. místo Josef Mlejnek, Veletice, okr. Zatec, 22 bodů,

7. místo Jaroslav Šerák, Chotiněves, okr. Litoměřice, 21 bodů,

8–12. místo: Jaroslav Perný, Liběšice, okr. Zatec, 20 bodů, Antonín Slégr, Postoloprty, o. Zatec, 20 bodů, Jan Kloboučník, Soběchleby, okr. Podbor. 20 bodů, Josef Slégr, Postoloprty, o. Zatec 20 bodů, Vladimír Dušek, Zimor, o. Litoměřice 20 bodů.

13–15. místo: Jaroslav Kozák,

Pro koho se zakládají Jednotná zemědělská družstva?

Jedině pro zemědělce a proto, aby mu mechanizaci a organizaci práce usnadnila a zpřijemnila život. Lidé jsou dnes stále ještě nedůvěřiví a skeptičtí. Spatné zkušenosti z minulosti kuli jim výhled do radostné budoucnosti a proto si myslí, že ta pravda je příliš krásná, než aby ji mohli věřit!

Čas, názorné příklady a konkretní výsledky přesvědčí však i ty pochybovače a opatrníky, kteří si myslí, že by ztratili práci a peníze, investované do chmelnice, jež tak nutně potřebuje obnovu, aby mohla sloužit nejen jim — ale celému společenství pracujících našeho národa. Nebude-li o chmelnice náležitě postaráno, budou se event. později výdaje na jejich obnovu a ošetrování neúměrně zvyšovat a následky toho ponese ne JZD — to je osoba právnická — ale všichni jeho členové — osoby fyzické. Jedně tam, kde bude v řadách JZD uvědomělé členstvo, které ví, že společný prospěch

Oráčov, o. Podbořany 19 bodů, Václav Danda, Siřem, o. Podbořany 19 bodů, Jaroslav Čepk, Břvany, okr. Louny 19 bodů

16–18. místo: Svatopluk Nosek, Zatec 18 bodů, Josef Novotný, Skupice, o. Zatec 18 bodů, Antonín Dostál, Břvany, o. Louny 18 bodů.

19–24. místo: Josef Kulich, Postoloprty, o. Zatec 17 bodů, Čeněk Levcík, Břvany, o. Louny 17, Václav Baloun, Hrušovany, o. Litoměřice 17, Josef Kloboučník, Zimor, o. Litoměřice 17, Josef Pokorný, Skupice, o. Zatec 17, Jaroslav Pokorný, Skupice, o. Zatec 17 bodů.

25–31. místo: Vladimír Kelner, Holečec, o. Zatec 16 bodů, Emil Záček, Březno, o. Louny 16, Alex. Taubka, Březno, o. Louny 16, Josef Cajham, Březno, o. Louny 16, Josef Bradáč, Skupice, o. Zatec 16, Vladimír Tomáš, Trnovany, o. Zatec 16, Václav Širc, Veletice, o. Zatec 16 bodů.

32–37. místo: Artonín Stryja, Vysočany, o. Zatec 15 bodů, Josef Nágel, Vysočany, o. Zatec 15, Vladimír Horský, Alex. Vodrážka, Jan Melika, Vysočany, o. Zatec 15, Josef Kelner, Holečec, o. Zatec 15 bodů.

38–41. místo: Stanislav Zelený, Vysočany, o. Zatec 14 bodů, Antonín Somol, Oráčov, o. Podbořany 14, Antonín Linha, Pšov, o. Podbořany 14, Josef Vokráčka, Břvany, o. Louň 14 bodů.

42–43. místo: Alexandr Cimr, Březno, o. Louň 12 bodů, Mikuláš Hejda, Vysočany, o. Zatec 12 bodů.

O definitivním vítězi soutěže rozhodne teprve druhé kolo, v němž při bodování bude brán zřetel na: 1. česáč, 2. sušení, 3. uskladnění, 4. hektarový výnos, 5. kvalitu.

je také prospěchem jednotlivce, jedně tam bude dobré prosperovat a splnit svůj účel, očekávání zemědělců i pěstitelů chmele.

A proto je nejen věci příslušných úředních míst, ale především i v zájmu samotných chmelařů, aby chmel byl již nyní věnován zájem nejen jako významnou vývoznímu zboží, které každoročně ziskává republiku stamiony cenných devíz, ale rovněž jako kulturu, která vyžaduje pečlivé a odborné ošetrování, nákladné investice, a v této době zvláště náležavě neodkladnou obnovu chmelnic. Neboť dnes již nelze uplatňovat kapitalistické, exploatační hledisko: vyřídit se dá a nechat — ani vůči chmelničím. Vidíme, kam by to přivedlo, a proto jistě bude učiněno vše, aby chmel — naše zelené zlato — udržel a rozšířil svoje posice nejen na světových trzích, ale především je upevnil na našich půdách — v celém našem krásném a bohatém českém chmelařském kraji.

„Jaroslav Chudoba“

Národní svátek rumunského lidu

Dne 23. srpna 1944, ve chvíli, kdy sovětské armády 2. a 3. ukrajinské fronty maršala Malinovského a Tolbuchina způsobily Němcům a jejich fašistickým spojencům na území Rumunska první velké porážky, nastalo nové údobi v dějinách rumunského pracujícího lidu. Toto dne národně demokratický blok rumunských politických stran v čele s komunistickou stranou svrhli fašistickou diktaturu Antonescovu, přešel na stranu protihitlerovské koalice a Rumunsko obrátilo své zbraně proti Němcům. Masové demonstrace po celé zemi ukázaly připravenost rumunského pracujícího lidu bojovat proti Němcům za národní a státní nezávislost Rumunska. Když bylo 13. září 1944 v Moskvě podepsáno přiměří s Rumunskem, rumunská vojska, po boku sovětské armády, začala osvobozovat odtrženou část severní Transylvanie a pomáhala v osvobození Maďarska a Československa.

Ale tím zápas rumunského pracujícího lidu za své osvobození nebyl ukončen. Bylo třeba ještě světi urputný boj s vnitřní reakcí, která podporována ze zahraničí, soustředila se okolo královského dvora. Ale i tato posice nejreakeňších živlů v zemi padla pod revolučním náporem rumunského pracujícího lidu. Dne 30. prosince 1947 musel rumunský král Michael I. odstoupit, vnitřní i zahraniční reakce byla tak zasazena poslední rána, a téhož dne byla v Rumunsku prohlášena lidová republika.

Za osmdesát let existence monarchie se rumunský lid dostatečně přesvědčil, že slova ve znaku monarchie: „Nic bez boha“, byla uskutečněna ve smyslu slov: „Nic bez statkářů a kapitalistů, nic pro pracující“. Proto na novém státním znaku Rumunska je dnes vyobrazen traktor, vysoké pece, pole ozářená vycházejícím sluncem, snopy pšenice, převázané stuhou s nápisem: „Rumunská lidová republika“.

Nová republika vstoupila v život jako stát pracujících, dělníků, rolníků a pracující intelligence. Rumunský lid po prvé vzlal do svých rukou úplně státní moc a vytváří demokratický stát, osvobozený z otocení domácích i zahraničních kapitalistů. Velké národně hospodářské a politické výsledky rumunské demokracie, likvidace reakčních stran a skupin a konec likvidace monarchie rozšířily politické a hospodářské předpoklady pro rekonstrukci země na nových socialistických základech.

Vnější politika nového Rumunska je budována na pevném základě, jakým jsou přátelské styky se Sovětským svazem a ostatními lidově demokratickými státy v Evropě. Rumunský lid střeží svou národní nezávislost a proto odmít anglo-americké snahy zavléct Rumunsko do sítě Marshallova plánu. Naproti tomu Rumunsko soustavně upevňuje své mezinárodní postavení, které ve spolupráci s lidově demokratickými státy mu otevírá nové perspektivy dalšího rozvoje národně hospodářství a kultury na nových základech. Dnes zaujímá Rumunská lidová republika čestné místo mezi novými lidovými demokraciemi po boku SSSR v popředí světového zápasu o mír a lepší budoucnost světa.

Výročí slovenského národního povstání

Před pěti lety, 29. srpna 1944 probuklo slovenské národní povstání. Už od samého Mnichova a pak ještě více po rozbití republiky fašistickou okupací, v jejímž žoldu byl den předtím v Bratislavě vyhlášen zrádci republiky tak zvaný slovenský stát, to mezi slovenským lidem vřelo. V podzemí, nikoli však v úzkém spikleneckém kroužku, ale v nejširších vrstvách slovenského národa hořel plamen odporu a odboje proti domácí zradě, proti fašistům, i plamen vůle a odhadlaní zavítat se obou, očistit slovenský národ od poskvrny, která na něm upelela, a vrátit mu opravdovou svobodu národní a především také skutečnou samostatnost státní obnovením ČSR.

Už po celé léto 1944 bylo Slovensko ve varu. Partyzánské jednotky se stále množily a jejich akce nabývaly na rozsahu i na odvaze. Slovenský lid s nimi sympatisoval a podporoval je už nejen potajmu, ale otevřeně. Tak zvaný slovenská vláda byla štukovou a stínovou vládou nejen ve smyslu zahraniční politickém, kde nebyla nikdy nijak jiným, než pouhým lokálním servilním vůči svým německým pánmům a hrubým na slovenský lid, když ji nechtěl následovat na cestách zradě — ale také v ohledu vnitropolitickém. Siroké masy slovenského lidu ji nejprve zásadně upíraly jakékoliv právo na vlastnou nad slovenským národem, ale už od jara 1944 jejich nařízení na převážné části Slovenska vůbec nebraly na vědom, nerespektovaly a neplnily. Značná část slovenské země byla už tehdy řízena revolučními národními výbory a kontrolovaná silami, které byly v netaženém odporu proti režimu tisovsko-tukovskému, a chystaly se to projít i otevřeným odbojem. Když pak Tiso, vědom si své bezmoci, povolal do země německé vojsko, aby ono zdolalo

odbojně síly, vypuklo 29. srpna 1944 na Slovensku rozsáhlé povstání proti zrádce povstání připomínající nejen jako vzpořív. V Banské Bystrici, středu povstání, bylo deklarováno obnovení Československé republiky a všechn slovenský lid vyzvan, aby se zbraní v ruce se postavil proti nepříteli, ať už je v uniformě fašistů nebo v jejich gardistické obdobě. Po celé dva měsíce vedl slovenský národ statečný boj proti mnohonásobné přesile a i když potom povstání muselo znova přejít k partyzánskému způsobu boje, bylo jako celek nesporně prospěšné a úspěšné, protože přispělo k vnitřní očistě a obředě slovenského národa a československému podílu i k porážce fašismu.

Navenek slovenské národní povstání pro celý svět dokumentovalo, že Československá republika byla rozbita proti vůli opravdových Slováků, protože ti naopak se zbraní v ruce bojovali za její obnovení, a to nejen jako značná součást československého odboje zahraničního, ale v mítě ještě mnohem větší na Slovensku samém. Pro obnovovanou republiku pak hlavní politický význam slovenského povstání byl a je v tom, že položilo nové, zdravé základy vztahem mezi Čechy a Slováky ve společném státě na principu úplné rovnosti a rovnoprávnosti a s respektováním slovenské samosprávy.

O pátém výročí si slovenské národní povstání připomínám nejen jako vzpomínku na slavnou kapitolu v životě slovenského národa a na významnou událost v úsilí o obnovení republiky, ale také jako na revoluční přímo bod obraztu k dobrému ve vzájemném poměru Čechů a Slováků, který už není a nebude slabinou, ale silou a zárukou jejich společného státu.

Upevňujeme svazek dělníků a rolníků

Letošní první žně pětiletky končíme s uspokojivým "čtem" o krok bliže k sblížení pracujícího lidu měst s pracujícím lidem venkova. Krok za krokem mizí umělé a tolik škodlivé přehradu, jak byly uměle vystavovány mezi vesnicí a městem v dobách svrchovaného poliického panství velkoagrárních velmožů a jejich přísluhováčů. Pracující lid z měst a venkova dnes rukou společnou a nerozdilnou se stará o sklizení a včasné zajistění letošní úrody, protože, jak se ukázalo, letošní žně nebyly jen věci našich zemědělců, ale všechny celého národa.

Pracující člověk z města, který letos znova pomáhal při sklizni, mohl tak nejlépe poznat, co ho váže k pracujícímu člověku na venkově a jaký výsledek přináší tato vskutku spontánní spolupráce měst a venkova pro národní celek a pro blaho všech pracujících. A nejen to. Dělníci z průmyslových závodů se mohou na vlastní oči přesvědčit, jak na různých místech jsou ještě nedokonalé výrobní formy naši zemědělské výrobky, které jsou hlavní překážkou zvýšení této výroby. Zatím co dělnické družstevnictví v městech je na vysokém stupni svého vývoje a již sklízí výsledky této formy pokrokové výroby, jsou jednotná zemědělská družstva na našem venkově teprve ve stadiu svého zrodu. Naši zemědělci teprve nyní musí svádět zápas o tyto vyšší a pokrokovější formy, protože zemědělské družstevnictví, pokud tu

kdy bylo, sloužilo především k dalšímu vykorisťování malých zemědělů a k zvýšení zisků velkostatkářů a venkovských boháčů.

Aby se naše vesnice pozvedla k vyšším a pokrokovějším formám výroby, je třeba ji socialisovat. Základ je právě v jednotném družstevnictví, které bude zároveň pomáhat vytvářet ještě těsně spolupráci s malým a středním rolníkem, vymaňovat ho z moci a vlivu vesnických boháčů a získávat tak vesnici pro socialismus.

A co je nejnaléhavější: rolník musí sám, ze svého vlastního rozhodnutí se přesvědčit o výhodnosti jednotných zemědělských družstev a sám se musí do nich přihlásit. Stane se tak ve chvíli, kdy příklad, který mu budou dávat vznorná zemědělská družstva, bude silnější, než všechny jeho dosavadní konservativní zásady a ohledy z minulosti. Jen tak a ne jinak se nám podaří vytvořit kolektiv pracujícího lidu našeho venkova a získat spolek věho spojence v drobném a středním rolníkovi.

Lidé z měst letos venkovu pomáhali. Nezjistěně, poctivě a vydatně. Venkovský člověk práci městského pracujícího člověka osenil a jistě se nad ním zamyslil. Město tu vyšlo vstříc práci našeho zemědělce. Došlo k vzájemnému poznání a sblížení a tím i k upevnění vědomí, že je to práce, která národ slučuje v jeden celek a pomáhá mu k blahobytu na společné cestě.



Zprávy svazu

Hlaste se na chmelovou brigádu
SČzV

Jak je známo, Svaz Čechů z Volyně vypsal mezi rolníky-reemigranty z Volyně soutěž o nejlepší chmelnici v roce 1949. Vítězem prvého kola se stal krajan Bohumil Kadavý z Třeskonic, okr. Žatec. Náhradou bude mu očesána zdarma zaměstnanci kanceláře Svazu Čechů z Volyně, redakce Věrné stráže a členy SČzV vítězná chmelnice.

Všechny krajany z Volyně osídlené v Žatci vyzýváme proto k účasti na této dobrovolné brigádě a věříme, že nám v dobrém dle pomohou. Sraz všech účastníků chmelové brigády bude v pondělí dne 5. září o 6. hod. ráno před budovou Svazu Čechů z Volyně, Žatec, ul. Volynských Čechů č. 44, odkud se odjede zvláštním autobusem. Návrat z brigády bude těhož dne o 18. hod. Přihlášky osobní, telefonické nebo písemné se přijímají do pondělí 5. září včetně.

O dobrý oběd a svačiny se krajan Kadavý postaral a těší se na shledání s námi.

Na shledanou na chmelnici!

Náhrada pojištovacích prémii za reemigranty z Volyně

V dohodě se Sovětským svazem z 10. července 1946 o vzájemné opci a přesídlení občanů, převzalo Československo závazek osvobodit v letech 1946-1947 přesidlující hospodářství z území bývalé volynské gubernie do ČSR od pojištovacích příspěvků. Ministerstvo práce a sociální péče proto vyjednává, aby za volynské Čechy byly zaplaceny pojištovací prémie z pojištění proti škodám z ohně, krupobití a pádu dobytku a přispěvky povinného úrazového pojištění ode dne, kdy pojistník začal na pojištěném objektu hospodařit na vlastní účet do konce roku 1947.

Aby bylo možno zjistit osoby, jež budou požívat této výhody, a částky, jež mají být pojištovnám zaplaceny, je třeba, aby se oprávněné osoby u pojištoven přihlásily. Přihlášku jest třeba podat do konce září 1949 u pojištoven, s nimiž byly uzavřeny pojištovací smlouvy, a pokud běží o povinné pojištění úrazové, u okresních národních pojištoven bydliště oprávněné osoby.

V přihlášce jest uvést tato data:

1. Jméno a příjmení,

2. bydliště (přesnou adresu),
3. číslo registračního průkazu,
4. druh pojistění,
5. číslo pojistky,
6. označení živnosti,
7. den, od kdy pojistník začal hospodařit na pojištěném objektu (zemědělské usedlosti nebo živnosti) na vlastní účet.

K přihlášce je nutno připojit potvrzení okresního národního výboru o dni uvedeném sychru ad 7.

8. Nutno uvést, zda prémie byla zaplacena, či zda ji žadatel dosud dluží.

Tiskopisy přihlášek zašle hromadně nebo jednotlivě oprávněným žadatelem Svat Čechů z Volyně v Žatci.

Akademie SČzV v Žatci. Svaz Čechů z Volyně připravuje v rámci celostátních oslav 5. výročí Dukelské bitvy slavnostní akademii v městském divadle v Žatci v pátek, 30. září ve 20 hod. Na akademii bude také uctěna památka příslušníků čs. zahr. arm. ze SSSR - vol. Čechů, padlých v bojích o Dukelský průsmyk přámem církevních koncertních zpěvů, které za řízení prof. Leona Berezovského připravuje pěvecký sbor pravoslavné církve v Žatci.

Upozornění zájemcům o zájezd na Duklu

Na Svaz Čechů z Volyně v Žatci došly stovky dopisů, jejichž pisatelé chtějí znát podrobnosti zájezdu na Duklu. Poněvadž není možno na každý dopis zvlášť odpovědět, bude SČzV uveřejňovat informace o zájezdu ve Věrné stráži — hlídka vol. zál. — a prosí tazatele, aby se spokojili s tímto způsobem vyřízení jejich dopisů.

Děkujeme Vám.

Zádost o reemigraci z SSSR, které se dosud adresovaly buď přímo nebo prostřednictvím SČzV ministerstvu sociální péče, reemigrační oddílu, jest podávaté přímo na ministerstvo vnitra, Praha II, Rašínovo nábřeží 60, odd. A-5.

Závazné přihlášky vol. Čechů k zájezdu na Duklu,

pořádanému ministerstvem národní obrany v rámci celostátních oslav 5. výročí Dukelské bitvy přijímá Svaz Čechů z Volyně výjimečně do 5. září t. r.

*

Ve dnech 5.—10. září t. r. se v kanceláři Svazu Čechů z Volyně v Žatci neúřaduje. — Zaměstnanci jsou na chmelové brigádě.

Různé zprávy

Den horníků

Den 11. září byl prohlášen svátkem hornického stavu — Dnem horníků. Teprve po 700 letech došel tento stav konečně svému ocenění. Letos budou oslavy zvláště mohutné. Je povinností veškerého obyvatelstva, aby se této oslav zúčastnilo.

Střediskem oslav budou Státní Loučky, kde za přítomnosti nejvyšších představitelů našeho státu a zástupců všech složek veřejného života bude slavnostním způsobem vyhlášen Den horníků.

Po oficiálním zahájení bude hodnotný program.

V 9 hodin ráno bude v Hrdlovce proveden kcest dolu Alexandr, který napříště ponese jméno prezidenta republiky: Důl Pres. Klementa Gottwalda.

Odpoledne po slavnostním zahájení bude v Loučkách, které jsou určeny za místo budoucího parku odděchu, uspořádán hodnotný kulturně zábavný program. Vystoupí zde náš nejlepší tanecní soubor Vycpálkův, bude zde účinkovat pěvecký soubor prvého kraje ČSM (vítěz STM v Ostravě), soubor Julia Fučíka, dříve Diesmantův dětský rozhlasový sbor, soubor Perun, 120členná hudba vojenské hudební školy, rozhlasový kabaret Anny Hostomské, ve kterém konferuje Vladimír Dvořák, jazz-orchestr Karla Vlacha, hornická hudba atd.

Stravování bude zajištěno. Pro děti budou zřízeny jesle.

Ze Žatce bude v neděli, t. j. 11. září vypraven zvláštní vlak na tyto oslavy, a to v 9.30 hodin z hlavního nádraží v Žatci jízdné tam i zpět pro 1 osobu 50 Kčs. Je nutno, aby MAV NF v obcích tuto akci propagovaly a postaraly se, aby účast na těchto oslavách byla skutečně co největší.

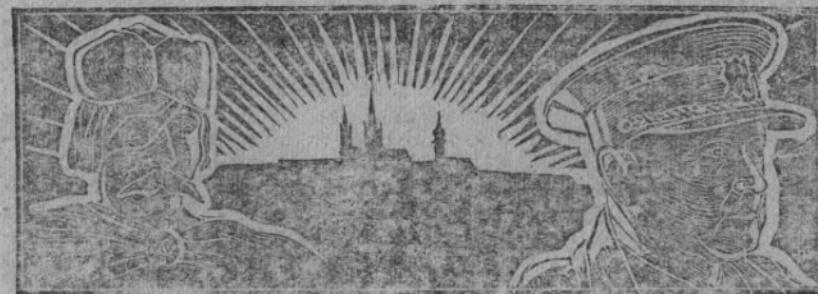
Přihlášky k zájezdu zvláštním vlakem odevzdejte na sekretariát strany KSČ v Žatci.

Předseda OAV NF: Jaroš v. r.
Tajemník OAV NF: Blochin v. r.

*

Co na žatecké dočesné?

Účast na žatecké dočesné, která se bude konat dne 18. září v Žatci, závazně příslibl také Čs. rozhlas v Praze, který zde pořídí několik zvukových záběrů. O účast byl také požádán zpravodaičský film, aby zde natáčil několik záběrů z průvodu a slavnosti na náměstí.



Upozornění předplatitelům

Administrace Věrné stráže začala s vysíláním upomínek. Upozorňujeme při této příležitosti naše předplatitele, že v upomínkové částce, jež je na složence uvedena, je započítáno i předplatné za rok 1949, t. j. zaplatili celou částku, uvedenou na složence, máte předplatné vyrovnané až do konce tohoto roku.

Kdyby snad někdo předplatné zatím zaslal upomínu považuje za bezpředmětnou. Pokud jste upomínání a máte již dříve zaplaceno, pošlete nám lask. doklad, abychom jej mohli porovnat s našimi záznamy. Doklady Vám budou vráceny.

Dále pak prosíme všechny předplatitele, kteří dostanou upomínu, aby důkladně prohlédli složenku a opravili nebo doplnili adresu, t. j. dopsal svá křestní jména, jsou-li zkrácena, doplnili popisná čísla, pojmenovali změny názvů obce, změny pošt atd. Nezapomeňte také při přesídlení nám ihned hlásit změnu adresy. Tím vším si zajistíte včasnu dodávku Věrné stráže a nám usnadníte práci. Děkujeme.

*

Krajana z Volyně, zaměstnance městské vodárny v Žatci (jméno neznáme), který při návštěvě v kanceláři Svazu Čechů z Volyně zapomněl tam koženou aktovku, žádáme, aby se pro ni přihlásil u tajemníka SČzV.

Tiskový fond SČzV

Kulturní četa „Volyně“ při SČzV, odb. v Suchdole n. ř. zaslala nám tento dopis:

„Zasíláme na tiskový fond SČzV 500 Kčs a prosíme Vás, snažte se Věrnou stráž udržet za každou cenu. My vás budem ve všem podporovat.“

Děkujeme Vám za podporu a slibujeme, že uděláme vše, abychom Vás udrželi.

Další dárci na tisk. fond:

Kočina Václ., Přeskaky 3, p. Zabokly: 400 Kčs,

Richter Karel, Teplice II, K. Čapka č. 28: 350 Kčs,

Janík Václ., Lanškroun, Masarykova č. 37: 200 Kčs,

Hans Václav, Nová Ves 145, okr. Chomutov: 50 Kčs,

Holas Alex. Libešovice 74, p. Měcholupy: 20 Kčs.

Všem srdečně děkuje administrace.

Budujeme sociální fond

Václav Janík, Lanškroun, Masarykova 37, věnoval na účely sociálního fondu Svazu Čechů z Volyně 200 Kčs. — Srdečně děkujiem.

Hlídka volyňských záložníků

Dukelské oslavy ve dnech 2.—9. října 1949

(Předběžný program)

Hlavní dny:

2. 10. 1949 - DUKLA - slavnostní odhalení památníku dukelských bojovníků na národní hřbitově v Dukelském průsmyku. — Položení základního kamene památníku sovět. hrdinům na hřbitově ve Svidníku (je tam pochováno asi 10.000 sovětských vojáků). Obou aktů se zúčastní sovětská a polská vojenská delegace, představitelé vlády, diplomatický sbor, zástupci všech složek NF.

6. 10. 1949 - PRAHA - slavnost. koncert České filharmonie. Koncertu se rovněž zúčastní oficiál. hosté, jedná se o účast prezidenta republiky.

9. 10. 1949 - PRAHA - uložení ostatků Neznámého bojovníka, který

bude ve slavnostním konduktu převezen z dukla. bojiště. — Kondukt bude vypraven z Dukelského průsmyku při slavnost. odhalení památníku 2. 10. t. r. a projede pravděpodobně tato města: Prešov, Banská Bystrica, Bratislava, Brno, Praha, kam přibude v dopoled. hodinách 9. 10. t. r. — Rovněž tohoto aktu se zúčastní oficiální osobnosti, připadně i president republiky.

AŠ - slavnostní přejmenování města na „Dukla“. Uspořádá KNV Karlovy Vary.

8. 10. 1949 - PRAHA - společný večer armády, ČSM, a připadně jiných složek, který uspořádá Umění lidu a na němž budou uvedena pásma, věnovaná dukelskému vítězství, a jiné masové projevy, mající vztah k armádě a budovatelskému úsilí.

ZÁJEZDY NA DUKLU

(Předběžné informace)

Zájezdy budou uspořádány dva:

a) Zájezd, pořádaný ministerstvem národní obrany 1.-3. října t. r.,
b) zájezd Čedoku(asi pětidenní).

a) Zájezd MNO:

Účastníci pojedou zvláštními rychlíkovými vlaky do Prešova a odtud budou dopraveni autobusy na Duklu.

Pravděpodobný program zájezdu:

1. 10. 1949: Odjezd z Prahy, pravděpodobně k večeru.

2. 10. 1949: Příjezd do Prešova v ranních hodinách, odtud ihned autobusy na Duklu.

Účast při odhalení památníku na dukelském národním hřbitově, pravděpodobně v 10.30 — 12.30 hod.

Po odhalení asi tříhodinová přestávka k prohlídce hřbitova, okolí Dukelského průsmyku, občerstvení, přeprava účastníků na hřbitov sovět. hrdinů ve Svidníku, s případnými záslvkami na význačnějších místech bojů.

Účast při kladení základního kamene na památníku sovětských hrdinů na hřbitově ve Svidníku pravděpodobně v 15.30—16.30. Po tomto aktu ihned odjezd autobusy do Prešova. Akademie SČzV v městském divadle ve 20 hod. Odjezd zvláštními rychlíky zpět do Prahy. Příjezd do Prahy 3. 10. t. r. dopoledne.

Pravděpodobn. cena zájezdu 1000.— až 1300.— Kčs pro jednoho účastníka.

Ministerstvo dopravy přislíbilo, že poskytne účastníkům zájezdu co největší pohodlí.

b) Zájezd Čedoku:

Cedok uspořádá zájezd asi pětidenní svými autokary z Prahy až na Duklu pod heslem „Po stopách 1. samostatného čs. sboru v SSSR“. Zájezd bude termínován tak, aby i jeho účastníci mohli být přítomni jak odhalení památníku na Dukle, tak položení základního kamene ve Svidníku.

V rámci tohoto zájezdu, jehož cenu Čedok dosud neoznámil, budou

navštívena význačná bojiště z 2. svět. války na území Slovenska. Odborný výklad podají účastníkům zájezdu příslušníci 1. čs. samostatného sboru v SSSR, kteří zde bojovali.

Přihlášky k zájezdům

a) Zájezd MNO:

Jelikož bude počet účastníku upraven podle dopravních možností (Prešov—Dukla a zpět), nejsou přihlášky závazné. Prozačím je nutno zjistit pravděpodobný počet zájemců a to nejpozději do 5. září 1949.

Všichni, kdož se o zájezd zajímají, nechť oznámí do uvedeného termínu **5. září 1949** svou přesnou adresu Svažu Čechů z Volyně. Na oznámené adresy budou odeslány závazné přihlášky k zájezdu, které musí být vyplňeny (příp. i se zálohou, což bude rozhodnuto později) a obratem vráceny. Přesná doba odjezdu zvláštních vlaků z Prahy bude včas oznámena tiskem i rozhlasem.

b) Zájezd Čedoku:

Přihlášky k tomuto zájezdu budou s podrobnými podmínkami na jednom archu s přihláškami MNO a budou tedy odeslány všem zájemcům. Rozhodnou-li se zájemci, že se zúčastní zájezdu MNO, oddělí přihlášku od archu a zašlou Svažu Čechů z Volyně. Rozhodnou-li se však pro zájezd Čedoku, oddělí tufo přihlášku a zašlou přímo Čedoku.

Přibližná cena zájezdu Čedoku (**Československá dopravní kancelář, Praha II, Příkopy 14**) 3000.- až 3500.- Kčs pro jednoho účastníka.

Zájemci o zájezd na Duklu, kteří bydlí mimo Prahu, nasedou na zvláštní vlak v místech, zvláště k tomu určených. Až do tohoto místa budou mít slevu jízdného. Každý dostane legitimaci, na jejíž předložení obdrží jízdenku se slevou asi 50%.

Na polskou stranu bude vstup pravděpodobně zakázán vzhledem k tomu, že terén není dosud odminován. Upozorňujeme dále zájemce, aby si vzali s sebou teplé přikrývky, stravu a listky. Na Slovensku (v horách) bude v tu dobu dosti chladno.

Na národním hřbitově v Dukelském průsmyku jsou pohřbeni ti býv. příslušníci čs. zahr. armády z SSSR, kteří padli v t. zv. Dukelské operaci. Na toto upozorňujeme zvláště důrazně ty naše krajané, kteří se domnívají, že na hřbitově budou pohřbeny pozůstatky všech býv. příslušníků 1. čs. arm. sboru v SSSR a v mnoha případech pouze proto se chtějí zájezdu na Duklu zúčastnit.

Zájezd ČEDOK na Duklu

Československá cestovní a dopravní kancelář vypsala v dorozumění s MNO k oslavám bojů u Dukly autokarový zájezd s přibližně násle-

dujícím programem:

Praha odj. 28. září 1949 v 7,00 hod. Návrat do Prahy dne 4. října asi ve 22,00 hod.

Trať zájezdu: Praha - Brno - Bratislava - Zvolen - Banská Bystrica - po stopách slovenského povstání - Donovaly - Pohroní a Horehroní k Ladové jeskyni a jeskyni Domoci - Košice - Dukla - Vysoké Tatry - Lipt. Sv. Mikuláš - Dománovské jeskyně - Ružomberok - Vrútky - Žilina

Praha.

Cena zájezdu:

a) s ubytováním a stravováním 4100 Kčs,

b) s ubytováním ve spol. noclehárně, ale bez stravování 3200 Kčs.

Mimo to je v ceně obsaženo: vstupné do jeskyň, pojištění proti úrazu a ztrátě zavazadel, jakož i odborný průvodce.

Zájemci mohou se hlásit přímo u ČEDOK, Praha II, Na příkopě 14.

Náš zemědělec

Desatero pro zemědělce požadující brigády

1. Očekávejte brigádníky na určeném místě a postarejte se o dopravu z nádraží.

2. Přijměte brigádníky vlidně jako své dobré přátele, kteří vám přišli dobrovolně pomoci.

3. Připravte jim předem řádné a čisté ubytování.

4. Dávejte jim chutnou a vydatnou stravu u společného stolu s vámi.

5. Buďte jim vy, vaše rodina i vaši zaměstnanci svou prací příkladem.

6. Připravte předem potřebné ná-

řadí a dbejte, aby bylo vždy v pořádku.

7. Vysvětlete brigádníkům přidělenou práci, její postup a vždy jim trpělivě poradte.

8. Postarejte se, aby nebyli ohrozeni na zdraví a nepřišli k úrazu.

9. Dejte jim stanovenou odměnu za vykonanou práci, neboť každý dělník je hodn své mzdy.

10. Po skončené práci se s nimi srdečně rozlučte a zůstaňte trvalými přáteli.

Desatero pro zemědělské brigádníky

Zádný účastník zemědělské brigády nechť nezapomene:

1. že je brigádník a příkopník nového poměru k práci;

2. že jde pomáhat našemu zemědělci, proto se nedá odradit prvními nesnázemi;

3. že republika od něho očekává svědomitou a pilnou práci a že za tuto práci má odpovědnost nejen před sebou, nýbrž i před celým národem;

4. že plody zemědělcovy práce patří celému národu, proto nežádej pro sebe zvláštní výhody v zásobování;

5. že svou dobrovolnou prací zajišťuje hospodářské výhody a výživu

národa;

6. že přispívá ke sbližení měst a venkova;

7. že si důvěru zemědělců získá ukázností, výlidskostí, přátelským a skromným chováním;

8. že každý jeho krok a čin bude posuzován jiným měřítkem, než na jaké je zvyklý ve městě;

9. že při tvrdé práci na venkově pozna, kolik potu stojí krajíc chleba;

10. že dobré vykonaná práce přináší radost a uspokojení.

Každý brigádník musí být pamětliv, že je budovatelem naši lidově demokratické republiky, pomáhá zajišťovat výživu národa a zlepšení životního úrovně všech pracujících.

Soutěž česáčů chmele v letošním roce

-pkp- Mimořádný hospodářský význam chmele vyžaduje, aby jeho sklízení byla řádně a včas provedena. Z iniciativy jednotlivců a skupin česáčů chmele, dále též na popud chmelářů samých v žatecké oblasti vyšla myšlenka vyhlásit soutěž o nejvyšší pracovní výkon jak jednotlivců, tak i skupin při letošní sklizni chmele. Bude to jistě velmi účinný podnět v tomto odvětví, kde je právě nejvíce třeba získat pokud možno nejvyšší počet česáčů a nejlepší a nejrychlejší výkony. Proto také byly již předem řádně uváženy a stanoveny zásady této soutěže. Celková hodnota činí 140.500 Kčs a dělí se na dvě skupiny, na soutěž

o titul nejlepšího česače-jednotlivce a na soutěž o nejlepší výkon celé skupiny česáčů. Všem KNV byly již rozesány zásady soutěže spolu s potřebnými formuláři.

30 nejvýkonnějším jednotlivým česáčům budou rozděleny tyto ceny: I. cena 5000 Kčs, II. 3500 Kčs, III. 2500 Kčs a IV. až X. po 1000 Kčs. V každé jednotlivé jakostní říďdě bude uděleno 10 cen, tedy celkem 30 cen. Rovněž v každé jednotlivé jakostní říďdě bude poděleno vždy 15 nejvýkonnějších skupin česáčů. I. cena pro skupinu činí 10.000 Kčs, II. 8500 Kčs, III. 6500 Kčs, IV. 5000 Kčs a V. 3500 Kčs.

Několik statků se pronajme na Loučsku, Slánsku a více domů a domků v městech i na venkově prodá V. Gruncl, realitní kancelář, Louny.

B. V. МАЯКОВСКИЙ



Я волком бы
выгрыз
бюрократизм.
К мандатам
почтения нету.
К любым
чертям с матерями катись
любая бумажка.
Но эту...
По длинному фронту
купе
и кают
чиновник
учтивый
движется.
Сдаают паспорта,
и я
сдаю
мою
пурпурную книжицу.
К одним паспортам —
улыбка у рта.
К другим
отношение плёвое.
С почтением
берут, например,
паспорта
с двухспальным
английским лёвою.
Глазами
доброго дядю выев,
не переставая
кланяться
берут,
как будто берут чаевые'
паспорт
американца.
На польский
глядят,
как в афишу коза.
На польский —
выпяливают глаза
в тугой

СТИХИ О СОВЕТСКОМ ПАСПОРТЕ

полицейской сленговости
откуда, мол,
и что это за
географические новости.
И не повернув
головы кочан
и чувств
никаких не изведав,
берут,
не моргнув,
паспорта датчан
и разных
прочих шведов
И вдруг,
как будто
скривило
господину.
Это
господин чиновник
мою
краснокожую паспортины.
Берет —
как бомбу,
берет —
как ежа,
как бритву
обоюдоострую,
берет,
как гремучую
в 20 жал
змею
двухметроворостую.
Моргнул
многозначуще
глаз носильщика,
хоть веци
снесет задаром вам.
Жандарм
вопросительно
смотрит на сыщика,
сыщик —
на жандарма.
С каким наслажденьем
жандармской кастой
я был бы
исхлестан и распят
за то,
что в руках у меня
серпастый
советский паспорт.
Я волком бы
выгрыз
бюрократизм.
К мандатам
почтения нету.
К любым
чертям с матерями
катись
любая бумажка.
Но эту...
Я достаю

из широких штанин
дубликатом
бесценного груза.
Читайте,
завидуйте,
я —
гражданин
Советского Союза.

• В. Ломоносов

Ломоносов был одним из выдающихся ученых своего времени. Родился он на крайнем севере в семье крестьянина-рыбака в 1711 году. Его первым учителем был крестьянин. Рано пробудилась в Ломоносове жажда к знанию и он



покинув родное селе убежал в Москву учиться.

Много трудностей встречалось на жизненном пути молодого Ломоносова, но он преодолевших стал великим учёным, поэтом и оратором.

По окончании московской академии Михаил Васильевич закончил свое просвещение заграницей, но никакие препятствия и деньги не могли удержать его вдали от родины. 30-ти лет он возвращается на родину и все свои гениальные знания и силы отдает на служение своему народу.

А познания Ломоносова были поистине энциклопедичны. Занятия химией, физикой и естественными науками переменились с занятиями философией, литературой и поэзией. Ломоносов сделал ряд важных открытий. Он установил основной закон физики и химии — закон сохранения вещества и что без кислорода невозможно горение; он разработал план использования Ледовитого океана и сделал еще много иных открытий.

Ломоносов является автором исследования о русском языке и словесности. Одно из видных мест занимает его „Русская грамматика“. (Продолжение следует)



Hlubokým žalem kličení oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustil naš milovaný

Alexandr Vitvera, nar. v Loučicích, okr. Nový Bydžov. Zesnul tiše po delším utrpení ve čtvrtek dne 28. července 1949 ve věku 67 let. Pohřben byl v sobotu dne 30. července t. r. na městském hřbitově v Zatci.

Jmérem veškerého příbuzenstva
Božena Vitverová, manželka.

Svaz Čechů z Volyně, jehož obětavým pracovníkem zesnulý Alexandr Vitvera byl po dobu jednoho roku, želí hluboce odchodu dobrého a poctivého krajanavlastence, iniciativního člena a pracovníka Sokola, České Besedy v Zdolbunově a jiných spolků na Volyni a vyslovuje pozůstatým upřímnou soustrast.

Oznámení

V sobotu dne 5. srpna t. r. v Podlesicích, okr. Podbořany, zahynul tragickou smrtí

Josef Mokrý, z Kupičova na Volyni, osvědčený a obětavý člen hasičské jednoty v Kupičově.

Clenové bývalé hasičské jednoty kupičské želí hluboce odchodu svého druháho a vyslovují rodině zesnulého hlubokou soustrast. Zesnulému přejeme lehké odpočinutí v rodné zemi, již totík obětoval.

Za HJ v Kupičově Josef Zidlický.

*
Ve velkém smutku a žalu vzpomínáme na osudný den 5. srpna 1948, kdy nás navždy opustila naše jediná dcera Šárka Zdeněka Smídová ve věku 7 let. Zlý osud zlomil poupe před rozkvětem. Kdož jste ji znali, věnujte jí tichou vzpminku a podělte se naší velkým bolem.

Alexandr a Libuše Smídovi, Terezín.



S bolestí oznamujeme všem přátelům a známým, že 30. května t. r. zemřela naše drahá teta, sestra a švagrová,

Bohumila Křížková, roz. Sebestová ve stáří 76 let. Pohřeb naši drahé zesnulé byl ve středu dne 1. června 1949 z domu smutku v Hrušovanech u Litoměřic.

Dotloukle srdce jedné z nejlepších matek, neznající nikdy únavu, hotové obětovati vždy vše pro blaho svých dětí.

Budiž ti země česká, vykoupená krví tvých synů, lehkou. Rodina Benešová.



Vladimir Fiala, nar. 1911 v Ivanicích na Volyni, tragicky zahynul při výkonu voj. služby dne 28. srpna 1945 v Praze.

Vzpomínáme s nesmírnou bolestí na tvé zlaté srdce, jehož tep zastavil krutý osud ve chvíli, když mohl užívat s námi svobodu, již jsi spolu s kamarády dobyval.

Budiž ti lehké odpočinutí v posvátné půdě, po níž šly kroky našich dějin.

Všichni, kdo jste jej znali, vzpomeňte s námi.

Nikdy nezapomeneme!

Manželka, děti a příbuzní.



S bolestí v srdcích oznamujeme všem přátelům a známým, že dne 5. dubna t. r. navždy nás opustil nás drahý manžel a otec Antonín Tuháček, narozen 5. 7. 1905 v Moldavě I na Volyni.

Ve svých velkých bolestech a těžkých utrpeních nezapomněl zaslat všem známým a kamarádům z Volyně poslední pozdrav, který vám dnes touto cestou tlumočím.

Pohřben jest na hřbitově v Mariánských Lázních.

Kdož jste jej znali, jeho dobré a upřímné srdce, skloníte se s námi aspoň na malý okamžik k jeho přetěžkému utrpení, k jeho poslední památkě.

Jmérem pozůstatých Emilie Tuháčková, manželka a dcera Mařenka.



Vzpomínáme s bolestí na smutný den 2. září 1946, kdy nám krutý osud vyrazil našeho milovaného syna, bratra, švagra a strýčka Jaroslava Prokůpka z Lucku na Volyni. Ačkoliv testa k hrobu tvému je daleká, nikdy nezaroste. Po ní kráčí ti, kteří tě milovali a v jejich srdcích vzpomínka na tebe stále žije. Nikdy nezapomenou rodiče a rodina Jarolímková.